

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/130/2021
Identifikačné číslo spisu: 8119207277
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8119207277.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Svetlovskej a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v spore žalobcu Y. Ľ. V., bývajúceho v M., X.. V. O. XX, zastúpeného JUDr. Jozefom Karabašom, advokátom so sídlom v Sabinove, Ružová 10, proti žalovaným 1/ Y. B. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 2/ H. I., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 3/ M. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 4/ K. I., bývajúcej v M.L., X.. V. O. XX, 5/ M. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 6/ Bytovému družstvu Prešov, so sídlom v Prešove, Bajkalská 30, IČO: 00 173 665, 7/ B. I., bývajúcemu v U. C. A. XX, 8/ Y. A., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 9/ B. B., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 10/ C. B., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 11/ B. Q., bývajúcemu v O., XX. C. XX, 12/ H. Q., bývajúcej v O., XX. C. XX, 13/ Š. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 14/ Ľ. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 15/ W. T., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 16/ N. T., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 17/ R. M.I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 18/ K. M., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 19/ B. N., bývajúcemu v M., B. S. XXXX/X, 20/ B. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 21/ Ľ. I., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 22/ S. Š., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 23/ K. N., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 24/ W. N., bývajúcemu v M.L., X.. V. O. XX, 25/ Ľ. N., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 26/ Q. N., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 27/ S. N., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 28/ A. Š., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 29/ B. N. M., bývajúcej v M., P. XXXX/X, 30/ B. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 31/ C. S., bývajúcej v M.L., X.. V. O. XX, 32/ B. B., bývajúcemu v M. XXX, 33/ Y. B. M., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 34/ Y. W. M., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 35/ Q. J., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 36/ T. J., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 37/ B. M., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 38/ H. M., bývajúcej v Prešove, Arm. gen. Svobodu 34, 39/ Š. O., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 40/ B. O., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 41/ O. N., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 42/ M. N., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 43/ O. I., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 44/ B. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 45/ B. W., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 46/ B. W., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 47/ W. T., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 48/ B. T., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 49/ W. D., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 50/ Ľ. D., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 50a/ Y. W. D., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 50b/ D. S., bývajúcej v M., I. XX, 51/ W. S., bývajúcemu v M. X.. V. O. XX, 52/ O. Š., bývajúcemu vo A. Š., M. L. N. X, 53/ Š. T., bývajúcemu v PU., X.. V. O. XX, 54/ N. T., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 55/ V. U., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 56/ B. U., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 57/ L. X., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 58/ B. A. Q., bývajúcemu v M.L., X.. V. O. XX, 59/ B. B. Q., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 60/ W. T., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 61/ N. T., bývajúcej v M.L., X.. V. O. XX, 62/ W. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 63/ X. I., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 64/ U. O. Q., M., bývajúcej v M. C. A., Š. XXX/XX, 65/ Ľ. B., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 66/ D. B., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 67/ M. A., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 68/ U. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 69/ K. I., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 70/ A. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 71/ B. S.Á., bývajúcej v M.L., X.. V. O. XX, 72/ X. I., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 73/ U. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 74/ U. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 75/ B. W. W., bývajúcemu v M., X..

V. O. XX, 75/ C. W.Č., bývajúcej v M.L., X.. V. O. XX, 77/ M. L. M., bývajúcemu v L., N.Á. X, 78/ W. Š., bývajúcemu v M., Č. XX, 79/ A. D., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 80/ B. D., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 81/ A. Š., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 82/ Q. Š., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 83/ Y. W. I., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 84/ Q. Y. W. S., bývajúcemu v M., I. S. XXXX/X, 85/ T. S., bývajúcej v M.L., X.. V. O. XX, 86/ Q. B., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 87/ R. J., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 88/ B. A. J., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 89/ M. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 90/ X. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 91/ M. Q., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 92/ W. Q., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 93/ Y. W. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 94/ B. Y. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 95/ Q. N., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 96/ X. T., bývajúcej v M., O. XXXX/XX, 97/ V. R., bývajúcej v M., K. XXXX/X, 98/ X. M., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 99/ B. M., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 100/ B. K., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 101/ W. W., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 102/ B. M., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 103a/ B. M. U., bývajúcemu v Š. XXX, 103b/ O. C., bývajúcemu v H. XXX, 103c/ D.L. C., bývajúcemu v H. XXX, 104/ N. U., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 105/ U. A., bývajúcemu v N., B. XX, 106/ B. A., bývajúcej v N., B. XX, 107/ Y. Q. O., bývajúcemu v M., K. XX, 108/ B. Y. O., bývajúcej v M., R. X, 109/ Y. B. Q.B., bývajúcemu v M.L., X.. V. O. XX, 110/ B. B. Q., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 111/ W. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 115/ B. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 113/ N. M. D. D., bývajúcej v M., Š. XX, 114/ W. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 115/ B. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 116/ B. I. S., bývajúcemu v M., W. X, zastúpenému otcom M. S., bývajúcim v M., X.. V. O. XX, 117/ B. S., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, 118/ M. S., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 119/ R. W., bývajúcemu v M., X.. V. O. XX, 120/ Q. W., bývajúcej v M., X.. V. O. XX, za ktorých koná Bytové družstvo Prešov, so sídlom v Prešove, Bajkalská 30, IČO: 00 173 665, právne zastúpené JUDr. Danielom Boľanovským, advokátom v Prešove, Bajkalská 30, o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov a uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9 C 16/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. augusta 2020 sp. zn. 3 Co 18/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie zamietá.

Žalovaným 1/ až 120/ priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 11. novembra 2019 č. k. 9 C 16/2019-37 v spojení s opravným uznesením z 23. marca 2021 č. k. 9 C 16/2019-164, zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie založil na právnom posúdení podľa ustanovení § 9 ods. 8, § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu 15. apríla 2019 domáhal určenia neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X., ktoré sa konalo v dňoch 6. a 7. marca 2019 z dôvodu nespokojnosti žalobcu s výsledkom hlasovania. Výkonaným dokazovaním mal za preukázané, že v dňoch 6. a 7. marca 2019 sa uskutočnilo hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X.. V. O. XX - XX. Mal za nepochybné, že žalobca sa preukázateľne 11. marca 2019 dozvedel o výsledku hlasovania, pričom žalobu podal na poštovú prepravu 9. apríla 2019, ktorá došla na súd 15. apríla 2019, t. j. po márnom uplynutí zákonnej lehoty. Vzhľadom na nižšie uvedený právny názor z dôvodu zániku práva žalobcu, považoval súd prvej inštancie akékoľvek ďalšie dokazovanie za nadbytočné a dôkazné návrhy žalobcu zamietol. Pri svojom

rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 14a ods. 8 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z. Výslovil názor, že ak sa žalobca o výsledku hlasovania preukázateľne dozvedel 11. marca 2019, žalobu bolo potrebné doručiť na súd najneskôr 10. apríla 2019 (streda). Pretože žaloba bola doručená až 15. apríla 2019, bola podaná oneskorene a z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. augusta 2020 sp. zn. 3 Co 18/2020 v spojení s opravným uznesením z 5. mája 2021 sp. zn. 3 Co 18/2020, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil a žalovanému priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení skonštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležite a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkázal a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu poukázal na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. V priebehu odvolacieho konania žalobca nepredložil žiaden dôvodný argument, ktorý by bol spôsobilý priniesť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie. K zistenému skutkovému stavu odvolací súd zrekapituloval, že žalobca sa 6. marca 2019 zúčastnil schôdze, na ktorej prebehlo hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X. V. O. XX - XX ohľadom otázky schválenia spôsobu zabezpečenia finančných prostriedkov prostredníctvom úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Dňa 11. marca 2019 sa žalobca vo vstupnej časti bytového domu oboznámil s výsledkom hlasovania. V súdnej veci žalobca predložil „Výsledok z písomného hlasovania zo dňa 6. - 7. marca 2019“ (č. l. 12), z ktorého vyplýva, že hlasovanie bolo prijaté a za hlasovalo 71,25 % vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalobca sám potvrdil, že sa o výsledku hlasovania dozvedel 11. marca 2019, žalobu podal na poštovú prepravu 9. apríla 2019 a táto došla na súd 15. apríla 2019. Odvolací súd potom z hľadiska meritórneho posúdenia sporu mal za zrejmé, že vzhľadom na hmotnoprávny charakter lehoty na podanie žaloby na súd, súd prvej inštancie správne uzavrel, že je rozhodujúce, kedy došla žaloba na súd a nie kedy bola odoslaná na poštovú prepravu. Zdôraznil, že ak sa žalobca o výsledku hlasovania dozvedel 11. marca 2019, v zmysle ustanovenia § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. bolo potrebné žalobu doručiť na súd do 30 dní od hlasovania, t. j. do 10. apríla 2019 (streda) a dodal, že ak žalobca žalobu doručil na súd až 15. apríla 2019, stalo sa tak po uplynutí zákonnej lehoty. Odvolací súd na uvedenom základe považoval za správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca uplatnil svoje právo po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa § 14a ods. 8 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z. Odvolací súd pre úplnosť upriamil pozornosť na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 3. mája 2012, sp. zn. IV. ÚS 230/2012, podľa ktorého: „Krajský súd sa tiež stotožnil s právnym názorom okresného súdu o hmotnoprávnej povahe 3-mesačnej lehoty ustanovenej v § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov. Pri hodnotení toho, či sťažovatelia uplatnili svoje právo na vyhlásenie zápisnice zo schôdze konanej 29. júna 2009 za neplatnú, vychádzal zo zistenia, že návrh podali sťažovatelia na poštovú prepravu 28. septembra 2009, a tiež zo zistenia, že návrh došiel na okresný súd 30. septembra 2009. Pre záver o zachovaní lehoty podľa § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov je rozhodujúce, kedy došiel návrh na súd, čo v tomto prípade je 30. september 2009, preto dospel k záveru, že sťažovatelia uplatnili svoje právo po uplynutí prekluzívnej 3-mesačnej lehoty podľa § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov. Z tohto dôvodu nemohol krajský súd a ani okresný súd preskúmať námietky sťažovateľov týkajúce sa zvolávania schôdze a samotného hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov. Ústavný súd konštatuje, že závery krajského súdu sú dostatočne odôvodnené, nemajú znaky arbitrárnosti, teda svojvôle, sú logické a vyplývajú z relevantných skutkových zistení, je možné k nim dospieť aplikáciou a výkladom príslušných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a Občianskeho zákonníka.“ O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.

Žalobca vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietal predovšetkým nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu s tým, že krajský súd nezdôvodnil svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zo všetkých relevantných skutkových a právnych hľadísk; skutkové zhodnotenie v odôvodnení odvolacieho súdu absentuje úplne. V ďalšej časti dovolania žalobca zrekapituloval skutkové a právne závery vyslovené v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku krajského súdu. Vo vzťahu k právnomu posúdeniu sporu žalobca nesúhlasil s argumentáciou odvolacieho súdu, že zmeškal lehotu na podanie žaloby s tým, že žaloba mala byť podaná na súde do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania a nie v tejto lehote podaná na poštovú prepravu. Konštatoval nesprávnosť takejto argumentácie, nakoľko táto lehota sa má určovať procesne podľa ustanovenia § 121 ods. 5 C.s.p. Vyslovil presvedčenie, že krajský súd nesprávne právne posúdil túto právnu skutočnosť, pretože lehota je zachovaná ak sa v posledný deň 30-dňovej lehoty podľa § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. žaloba o neplatnosť hlasovania odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Oponoval tým, že lehotu na podanie žaloby stihol, keď žalobu podal na poštovú prepravu 9. apríla 2019, čiže dva dni pred uplynutím 30-dňovej lehoty na podanie žaloby. Z týchto dôvodov navrhol rozsudky súdov nižších inštancií zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol preskúmať formálne náležitosti dovolania a ako nedôvodné ho odmietnuť. Uviedol, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal dovolací dôvod podľa § 420 ods. 1 písm. f/ C.s.p., nakoľko odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným, preskúmateľným spôsobom vysporiadal so všetkými pre konanie podstatnými a rozhodujúcimi skutočnosťami, ako aj so všetkými vykonanými dôkazmi jednotlivito, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, tieto správne vyhodnotil a nevzhladol dôvod, pre ktorý by došlo k zásahu do absolútneho práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne obdobnej veci pod sp. zn. 4 Cdo 202/2019, ktorým bolo dovolanie žalobcu odmietnuté. Napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny a plne sa stotožnil s jeho odôvodnením.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1, ods. 2 písm. a/ C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je síce procesne prípustné, ale nie je dôvodné a preto ho zamietol (§ 448 C.s.p.).

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 420 písm. f/ C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Žalobca vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, 5 Cdo 57/2019) alebo prevapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Súdny oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali.

13.1. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov (oboch) nižších inštancií je zrejmé, z akých skutkových zistení a právnych úvah vychádzali, keď dospeli k záveru o nedôvodnosti žalobcom uplatneného nároku. Odvolací súd zrozumiteľne objasnil, z akého dôvodu mal v preskúmvanej veci za to, že lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov je lehotou hmotnoprávnou, a nie procesnoprávnou keď poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) z 3. mája 2012 sp. zn. IV. ÚS 230/2012.

13.2. Žalobca ďalej odvolaciemu súdu konkrétne vyčítal, že sa zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom nevysporiadal so všetkými pre konanie podstatnými a rozhodujúcimi skutočnosťami a že v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia „úplne absentuje“ skutkové zhodnotenie. Dovolací súd však takúto vadu v posudzovanom spore nezistil. Na bližšie objasnenie veci uvádza, že odvolací súd k zistenému skutkovému stavu najskôr zrekapituloval, že žalobca sa 6. marca 2019 zúčastnil schôdze, na ktorej prebehlo hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X.. V. O. XX - XX ohľadom otázky schválenia spôsobu zabezpečenia finančných prostriedkov prostredníctvom úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Žalobca sa 11. marca 2019 vo vstupnej časti bytového domu oboznámil s výsledkom hlasovania. Uviedol, že žalobca predložil „Výsledok z písomného hlasovania zo dňa 6. - 7. 3. 2019“ (č. l. 12), z ktorého vyplýva, že hlasovanie bolo prijaté a za hlasovalo 71,25 % vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Samotný žalobca pritom potvrdil, že sa o výsledku hlasovania dozvedel 11. marca 2019, žalobu podal na poštovú prepravu 9. apríla 2019 a táto došla na súd 15. apríla

2019. V nadväznosti na uvedené potom krajský súd pri nesporných skutkových zisteniach o tom, že žalobca sa o výsledku hlasovania dozvedel 11. marca 2019 vyslovil, že žalobca mal žalobu podať na súde najneskôr do 10. apríla 2019 (streda).

14. So zreteľom na uvedené možno konštatovať, že odvolací súd pri hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov neopomenul vziať do úvahy žiadnu z namietaných skutočností, či skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, a je zrejmé, ako a z akých dôvodov meritórne vo veci samej rozhodol. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) spĺňa požiadavky zákonného ustanovenia § 393 C.s.p. týkajúceho sa náležitostí odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

15. Keďže dovolací súd dospel k záveru, že žalobca neopodstatnene namieta, že mu odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.), pristúpil k posúdeniu dovolania žalobcu aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

16. Žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. (odvolací súd sa svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p. (právna otázka, ktorej posúdenie súvisí s rozhodnutím vo veci samej, je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne).

17. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

19. Namietaná právna otázka môže vyplývať z textu dovolania a nemusí byť formálne vymedzená v jeho konkrétnej časti. Dovolací súd sa má pokúsiť autenticky porozumieť dovolateľovi - jeho textu ako celku, ale na druhej strane nedotvárať vec na úkor procesnej protistrany. Nie je úlohou najvyššieho súdu „hádať“, čo povedal dovolateľ, ale ani vyžadovať akúsi dokonalú formuláciu dovolacej otázky (I. ÚS 336/2019, IV. 443/2020).

20. V prejednávanej veci žalobca prípustnosť svojho dovolania formálne vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p. Aj napriek absencii exaktného označenia právnej otázky dovolateľom, hľadaním obsahu spornej právnej otázky z textu dovolania ako celku (§ 124 ods. 1 C.s.p.) bolo možné vyvodiť, že dovolateľom namietaná rozhodujúca právna otázka, od vyriešenia ktorej

záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorú odvolací súd nesprávne právne posúdil spočíva v tom, či žaloba o neplatnosť hlasovania musí byť podaná na súde do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania (počítaná ako hmotnoprávna prekluzívna lehota) alebo v tejto lehote má byť žaloba podaná na poštovú prepravu (určená procesne podľa ustanovenia § 121 ods. 5 C.s.p.).

21. Dovolací súd v tejto súvislosti uzatvára, že pri rozhodovaní je viazaný iba vymedzením právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré považuje dovolateľ za nesprávne, nie však už určením, pod ktorý prípad prípustnosti jej riešenia (§ 421 ods. 1 C.s.p.) táto otázka spadá. Prípustnosť podaného dovolania dovolací súd tak posudzuje vždy autonómne podľa jeho obsahu (porov. 8 Cdo 54/2018, I. ÚS 51/2020), keďže povinnou náležitosťou dovolania v prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 432 C.s.p. nie je uvedenie toho, v čom dovolateľ vidí prípustnosť podaného dovolania.

22. Vychádzajúc z uvedeného vec prejednávajúci senát - po zohľadnení vlastnej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (či je daná právna otázka dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, alebo naopak, či sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu), berúc do úvahy skutočnosť, že súčasná existencia predpokladov prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p. je bez ďalšieho z povahy veci vylúčená (keďže určitá právna otázka nemôže byť dovolacím súdom riešená ustálená a zároveň ním byť riešená rozdielne) - prípustnosť predmetného dovolania posudzoval podľa jeho obsahu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je procesne prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Rozhodnutie odvolacieho súdu totiž záviselo od vyriešenia dovolateľom vymedzenej právnej otázky, ktorá dovolacím súdom v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

23. Po konštatovaní prípustnosti dovolania podrobil dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu meritórnemu dovolaciemu prieskumu a pristúpil k posúdeniu dôvodnosti dovolania z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, t. j. z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom vo vymedzenej právnej otázke.

24. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

25. Predmetom súdneho konania je návrh prehlasovaného vlastníka bytu na určenie neplatnosti hlasovania, ktorého predmetom bolo schválenie spôsobu zabezpečenia finančných prostriedkov prostredníctvom úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývaní v zmysle ustanovenia § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení platnom v čase uskutočnenia hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, podľa ktorého prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od oznámenia výsledku hlasovania, inak jeho právo zaniká. Prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome sa môže zároveň na príslušnom súde domáhať dočasného pozastavenia účinnosti rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa potrebná väčšina podľa § 14b nedosiahne, rozhoduje na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

26. Základným účelom inštitútu preklúzie je pôsobiť na subjekty právnych vzťahov, aby v primeraných lehotách uplatňovali svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby ani jedna strana týchto vzťahov nebola vystavená právnej neistote po časovo neprimeranú dobu. Stanovením prekluzívnej lehoty

je podporená zásada vigilanti bus iura scripta sunt, podľa ktorej si každý má strážiť a chrániť svoje práva ich včasným uplatnením na súde tak, aby sa mu neprekľudovali.

27. Preklúzia ako taká je upravená v ustanovení § 583 Občianskeho zákonníka, ktoré má všeobecnú platnosť pre celé súkromné právo. Pokiaľ ide o plynutie zákonnej lehoty na podanie žaloby prehlasovaného vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome, vlastník má v zmysle ustanovenia § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. právo obrátiť sa do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká.

28. Pretože ustanovenie § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. je upravené výslovné, spôsobom nevyvolávajúcím právny základ pre rozumne protikladné právne výklady, niet žiadnych pochyb, že sa jedná o prekluzívnu lehotu, ktorá plynie od oznámenia o výsledku hlasovania. Preklúzia práva je v tomto prípade vyjadrená slovami: „inak jeho právo zaniká“. Márnym uplynutím tejto lehoty dochádza k zániku práva s tým, že súd je povinný prihliadať na takýto zánik práva, aj keď to strana nenamieta.

29. Spornou otázkou v tomto konaní bolo posúdenie charakteru prekluzívnej lehoty, a teda, či sa jedná o hmotnoprávnu prekluzívnu lehotu - v rámci ktorej najneskôr v posledný deň lehoty musí byť žaloba podaná na súde, alebo procesnoprávnu lehotu, pri ktorej postačuje odoslanie žaloby na poštovú prepravu v posledný deň lehoty.

30. Na rozpoznanie hmotnoprávných lehôt od lehôt procesnoprávných slúži základné rozlišovacie kritérium, podľa ktorého hmotnoprávne lehoty vyplývajú z hmotnoprávných predpisov, predovšetkým zo základných civilných kódexov (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, Zákonník práce a pod.), pričom procesnoprávne lehoty sú upravené v procesných kódexoch. Odlíšenie hmotnoprávných a procesnoprávných lehôt je kľúčové pre posúdenie, či bol úkon potrebný pre zachovanie práva alebo nároku učinенý včas. Typickými príkladmi prekluzívnych lehôt sú napr. lehoty na podanie žaloby na neplatnosť výpovede z nájmu bytu (§ 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka) alebo lehoty na podanie žaloby na neplatnosť rozviazania pracovného pomeru (§ 77 Zákonníka práce); po uplynutí zákonom stanovených prekluzívnych lehôt v týchto prípadoch právo na podanie žaloby na určenie neplatnosti zaniká.

31. Základnou súkromnoprávnou hmotnoprávnou úpravou je právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Súkromnoprávna hmotnoprávna úprava, okrem základných civilných kódexov je ale tvorená aj celým radom iných predpisov; ich vzťah k Občianskemu zákonníku je možné vo všeobecnosti charakterizovať ako vzťah špeciálnej právnej úpravy v osobitnom predpise a všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku; takým predpisom je aj zákon č. 182/1993 Z.z., ktorého ustanovenie § 3 ods. 1 vyjadruje zásadu lex specialis derogat legi generali tak, že ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na práva a povinnosti vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov Občiansky zákonník a osobitné predpisy. Z uvedeného vyplýva, že používanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka vo vzťahu k bytom a nebytovým priestorom budú aj ustanovenia o počítaní času (§ 122), ale aj ustanovenie o neuplatnení práva v určenom čase (§ 583).

32. V nadväznosti na tieto interpretačno-právne východiská dovolací súd uzatvára, že keďže zákon č. 182/1993 Z.z. spadá do oblasti civilného hmotného práva, aj lehota podľa ustanovenia § 14a ods. 8, ktorá z časového hľadiska limituje prehlasovaného spoluvlastníka podať žalobu na súd do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania, má pre jeho uplatnenie vždy hmotnoprávnu povahu.

33. Aj keď sa dovolateľovi mohla predmetná lehota k podaniu žaloby na neplatnosť hlasovania javiť ako lehota procesnoprávna (pretože ide o učinenie určitého úkonu voči súdu), ide o lehotu hmotnoprávnu práve preto, že je zakotvená v hmotnoprávnom predpise. Základom pre rozlíšenie hmotnoprávných a procesnoprávných lehôt je predovšetkým to, z akého predpisu vyplývajú, a nie to, či sa má lehotou podmienený úkon učiniť voči súdu alebo nie.

34. Najvyšší súd záverom dodáva, že v otázke charakteru prekluzívnej lehoty (v týchto sporoch) má

pomerne jasno odborná literatúra. Uvádza sa v nej (okrem iného), že „Ak ide o plynutie zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie žaloby, táto lehota má prekluzívny charakter a plynie od oznámenia o výsledku hlasovania. Prekluzívny charakter lehoty vyplýva z dikcie, že „inak právo vlastníka zaniká“, pričom v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že táto lehota je lehotou hmotnoprávnou. Súd skúma dodržanie tejto lehoty z úradnej povinnosti a v prípade oneskoreného podania žaloby bude návrh súdom zamietnutý bez vecného prejedania sporu. To znamená, že najneskôr v posledný deň lehoty musí byť už žaloba podaná na súde, pričom nestačí len jej odoslanie na poštovú prepravu v posledný deň lehoty.“ (Válachovič, M., Grausová, K., Cirák, J.: Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2012).

35. Keďže k preklúzii dochádza uplynutím zákonom stanovenej doby bez ďalšieho, pre zachovanie prekluzívnej lehoty nestačí, ak sa posledný deň 30 dňovej lehoty žaloba odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 121 ods. 5 C.s.p.), ale vzhľadom na jej hmotnoprávny charakter mala byť žaloba dovolateľa najneskôr posledný deň lehoty (t. j. v stredu 10. apríla 2019) doručená súdu. Preto pokiaľ odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby, spor rozhodol vecne správne.

36. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že podané dovolanie nie je dôvodné a preto ho zamietol (§ 448 C.s.p.).

37. Žalovaní 1/ až 120/ boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.), preto im dovolací súd proti žalobcovi priznal v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.